

Anuk eta animalien kaixoak

Anukek bi urte zituen eta gauzak ezagutzeko gogo handia zuen.

Goiz batean bere amarekin paseatzera joan zen.

“Gaur animaliei buruz ikasiko dugu”, esan zion amak.

Anukek irribarre egin eta txalo egin zuen.

“Animaliak!”

Bidearen ondoan katu bat zegoen. Bibote luzeak zituen eta isatsa tente zuen.

“Kaixo, katua!” esan zuen Anukek.

“Miau, miau!”

“Katuak kaixo esaten dizu”, azaldu zuen amak.

“Miau, miau!” errepikatu zuen Anukek.

Katua eguzkitan etzan zen.

Aurrerago, txakur bat aurkitu zuten bere jabearekin paseatzen. Isatsa alde batetik bestera mugitzen ari zen.

“Kaixo, txakurra!”

—Au, au!

Anukek ipurdia mugitu zuen.

—Nik ere isatsa mugitzen dut!

Amak barre egin zuen.

—Baina zuk ez duzu!

Baserrira iritsi zirenean, oilo bat zebilen patioan zehar.

Atzean hiru txita zeuden.

Bat, bi, hiru!

—Kaixo, oiloa!

—Kuk-kuk!

—Kaixo, txitak!

—Txip, txip, txip!

Anuk pixka bat makurtu zen haiei begiratzeko. Txikiak, horiak eta biribilak ziren.

—Amaren atzetik ibiltzen dira, zuk nirekin egiten duzun bezala —esan zuen amak.

Anukek eskua hartu zion eta ibiltzen jarraitu zuten.

Hesitutako eremu baten barruan behi bat belarra murtxikatzen ari zen.

—Kaixo, behi!

Behiak burua altxatu zuen.

—Mu!

Anukek begiak zabal-zabalik ireki zituen.

Gero, arnasa sakon hartu zuen.

—Mu!

Behiak belarri bat mugitu zuen.

Agian “kaixo” luze hori gustatu zitzaion!

Ondoko belardian, ardi bat zegoen.

“Kaixo, ardi!”

“Beee!”

Anukek amari begiratu zion.

“Berokia darama!”

“Bai! Bere artilea da.”

Ardiak sudurra hesira hurbildu eta pixka bat mugitu zuen.

Anukek ere sudurra mugitu zuen.

Behin.

Bi aldiz.

Biak oso pozik zeuden.

Urmaelean, ahate bat hostoen artean igerian zebilen.

“Kaixo, ahate!”

“Kuak, kuak!”

Ahatea uretatik atera eta aurrera egin zuen.

Anuk beraren antzera ibili zen.

Oin bat alde batera.

Oin bat bestera.

—Kuak, kuak!

Amak jarraitu zion.

Eta denbora batez, ahate bat, Anuk bat eta ama bat, hau ere kuak-kuak egiten ari zena, bidetik ibili ziren.

—Kuak, kuak!

Etxera joateko ordua iritsi zenean, Anukek aharrausi egin zuen.

Amak besoetan hartu zuen.

—Hainbeste animalia ezagutu dituzu gaur!

Anukek burua bere sorbaldan jarri zuen.

—Katuak miau egiten du… Txakurrak au…

Begiak pixka bat itxi zituen.

—Behiak mu…

—Eta zer egiten du Anukek?—galdetu zion amak leunki.

Anukek besarkatu egin zuen.

—Musu bat.

Muah!

Eta hori izan zen egun osoko “kaixo” gozoena.